

21 Ianuarie

Duminica a XXXI a după Cincizecime. A orbului din Ierihon. Cuviosul părinte Maxim Mărturisitorul. Sfântul martir neofit.

UTRENIA

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeu nostru, mărire Ție. Împărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Cei șase psalmi ai Utreniei

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc,
mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.
Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.
Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.
Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.
Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.
A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.
Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,
Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsât peste mine mâna Ta.
Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.
Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, într-o Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aștept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine

și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,
pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-diminează.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

în revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,
și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întu întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întreagă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-adevărul Tău,
auzi-mă, într-adreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.
Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.
Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.
Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.
Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.
Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.
Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.
Învăță-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.
Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.
Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,
și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.
Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă

lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste, să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeul nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem într-o frică ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeul nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile

tale; învață-ne pe noi, Dumnezeuule, dreptatea ta, poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeuule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întinerie, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlănit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomeniște, Doamne, într-o mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații

noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomeneste, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomeneste, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțeleghător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui,

și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutător puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale:

primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeuule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfînțirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeu nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvân-tătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, într-o mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu

bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi într-o desfătare a luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeu nostru, și ție mărirea înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **Cu** pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Pentru sfânt lăcașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, într-o Hristos

Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta, și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 8

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
bine este cuvântat, cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 4. **P**iatra, pe care nu au socotit-o ziditorii,
aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-
a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
bine este cuvântat, cel ce vine întru numele
Domnului.**

Apoi:

Troparul Învierii, glas 8

Dintru înălțime te-ai coborât, Îndurate, și
înmormântare ai luat de trei zile, ca să ne scapi pe
noi din patimi; Cel ce ești viața și învierea noastră,
Doamne, mărire Ție!

Troparul Cuviosului, glas 8

Îndreptător al credinței, învățător al evlaviei
și al curăției, și luminătorule al lumii, frumusețea
călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Maxim,
înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat.
Alăută a Spiritului, roagă-te lui Hristos Dumnezeu
să mântuiască sufletele noastre.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Troparul sfântului martir, glas 4

Martirul Tău, Doamne, Neofit, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a câștigat de la Tine, Dumnezeuul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori i-a învins, înfrânt-a și ale diavoli-lor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Născătoarei, Al Învierii, glas 4

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat; Dumnezeu întrupându-Se, întru unire neamestecată, și Crucea de voie pentru noi primind; prin care, înviind pe cel întâi-zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de Sedelne ale glasului 8, din Octoih

Înviat-ai din morți, Viața tuturor; și Înger luminat femeilor striga: Părășiți lacrimile, Apostolilor binevestiți, strigați laudând, că a înviat Hristos Domnul, care a binevoit a mântui, ca un Dumnezeu, neamul omenesc.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Oamenii, Mântuitorule, mormântul Tău l-au pecetluit, și îngerul piatra de pe ușă a prăvălit; femeile Te-au văzut înviat din morți, și ele au binevestit Ucenicilor Tăi, în Sion, că ai înviat, Viața tuturor, și s-au dezlegat legăturile morții. Doamne, mărire Ție!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule; Care cu moartea pe moarte ai călcat și Învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive; primește pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi; și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit!

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 8, din Octoih

În haine albe fiind îmbrăcat Gabriel, întocmai ca un fulger luminos a stat lângă mormântul lui Hristos și piatra mormântului a răsturnat-o; și frică mare a cuprins pe străjerii Tăi și de îndată au rămas toți ca niște morți. Rușinați-vă, cei fără de lege, de străjerii mormântului și de pecetea pietrei, și cunoașteți că Hristos a înviat.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Înviind din mormânt cu adevărat, cuvioaselor femei le-ai poruncit să propovăduiască Apostolilor Învierea, precum este scris; și, degrabă alergând, Petru a stat înaintea mormântului și, văzând lumină în groapă, s-a înspăimântat, pentru că a văzut în ea și giulgiurile singure zăcând, fără dumnezeiescul Trup. Și crezând, a strigat: Mărire Ție, Hristoase, Dumnezeule, că mântuiești pe toți, Mântuitorul nostru, că Tu ești raza Tătalui.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

De tine se bucură, ceea ce ești plină de har, toată făptura: adunarea îngerească și neamul omenesc; ceea ce ești Biserică sfințită și rai cuvântător, lauda fecioriei din care Dumnezeu s-a întrupat și prunc s-a făcut, Cel ce este mai înainte de veci Dumnezeuul nostru. Că sânul tău scaun l-a făcut și pântecele tău mai încăpător decât cerurile l-a lucrat. De tine se bucură toată făptura, ceea ce ești plină de har, mărire ție!

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineață Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsle a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Închinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-ai îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoiul glasului 8

Stând femeile purtătoare de mir înaintea mormântului Dătătorului de viață, pe Stăpânul Cel fără de moarte Îl căutau printre cei morți; și primind de la Înger bunele vestiri de bucurie, Apostolilor au vestit că a înviat Hristos-Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Antifoanele glasului 8

Antifonul I

Din tinerețile mele vrăjmașul mă ispitește și cu desfătări mă aprinde; dar eu, nădăjduind în Tine, Doamne, îl biruiesc pe el.

Cei ce urăsc Sionul, să se facă, mai înainte de a fi smulși, ca o iarbă; că va tăia Hristos grumajii lor, cu tăiere de chinuri.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt viază toate, Lumină din Lumină, Dumnezeu mare; împreună cu Tatăl Îl lăudăm pe El și cu Cuvântul.

Antifonul II

Inima mea cu frica Ta să se acopere, cu gândul smerindu-se, ca, nu cumva, înălțându-se, să cadă de la Tine, cu totul Îndurate.

Cel ce are nădejde în Domnul, nu se va teme atunci când va judeca toate cu foc și cu pedeapsă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt, tot ce este dumnezeiesc vede și mai înainte grăiește; face minuni preaînalte, pe Unul Dumnezeu în Treime cântând; că, deși este în trei străluciri, o singură stăpânire este Dumnezeirea.

Antifonul III

Strigat-am către Tine, Doamne, ia aminte, pleacă urechea Ta spre mine, cel ce strig, și mă curățește mai înainte de a mă ridica din cele de aici.

Tot cel ce se duce la maica sa, pământul, iarăși se va alcătui, ca să ia chinuri sau daruri, pentru cele ce a făcut în viață.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt este cuvântarea de Dumnezeu, Unimea cea întreit sfântă; că fără de început este Tatăl, din Care S-a născut Fiul fără de ani și Spiritul de un chip și de un scaun, din Tatăl împreună a strălucit.

Antifonul IV

Iată, acum: ce este mai bun sau ce este mai frumos decât să locuiască frații împreună? Că întru aceasta a făgăduit Domnul viața de veci.

Cel ce împodobește crinii țarinii poruncește că de haină nu trebuie să ne îngrijim.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt, ca printr-o singură pricină, toate se țin prin darea de pace; că Dumnezeu este Acesta, cu Tatăl și cu Fiul de o ființă, cu adevărat.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 8

Împărați-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioane, în neam și în neam. *(Ps. 145, 10)*

Stih: **L**audă, suflete al meu, pe Domnul; lauda-voi pe Domnul în viața mea. *(Ps. 145, 1)*

Împărați-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioane, în neam și în neam. (*Ps. 145, 10*)

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: **C**ă sfânt ești Dumnezeul nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 8

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: **Ș**i pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: **Î**nțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Ioan, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a XI-a a Învierii. Evanghelia după Ioan (21, 15-25)

În vremea aceea S-a arătat Isus discipolilor Săi, după ce a înviat din morți, și a zis lui Simon-Petru: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât aceștia? El I-a răspuns: Da, Doamne, Tu știi că Te iubesc. Zis-a lui: Paște mieluseii Mei! Isus i-a zis iarăși, a doua oară: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești? El I-a zis: Da, Doamne, Tu știi că Te iubesc. Zis-a Isus lui: Păstorește oile Mele! Isus i-a zis a treia oară: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești? Petru s-a întristat că i-a zis a treia oară: Mă iubești? și I-a zis: Doamne, Tu știi toate. Tu știi că Te iubesc. Isus i-a zis: Paște oile Mele! Adevărat, adevărat zic ție: Când erai mai tânăr, te încingeai singur și umblai unde voiai; dar când vei îmbătrâni, vei întinde mâinile tale și altul te va încinge și te va duce unde nu voiești. Iar aceasta a zis-o însemnând cu ce fel de moarte va preamări Petru pe Dumnezeu. Și, spunând aceasta, i-a zis: Ur-mează Mie! Dar, întorcându-se, Petru a văzut venind în urmă pe discipolul pe care-l iubea Isus, acela care la Cină s-a rezezat de pieptul Lui și I-a zis: Doamne, cine este cel ce Te va vinde? Pe

acesta, deci, văzându-l, Petru a zis lui Isus: Doamne, dar cu acesta ce se va întâmpla? Zis-a Isus lui: Dacă voiesc ca acesta să rămână până voi veni, ce ai tu? Tu urmează Mie! De aceea a ieșit cuvântul acesta între frați, că discipolul acela nu va muri; dar Isus nu i-a spus că nu va muri, ci: Dacă voiesc ca acesta să rămână până voi veni, ce ai tu? Acesta este discipolul care mărturisește despre acestea și care a scris acestea, și știm că mărturia lui este adevărată. Dar sunt și alte multe lucruri pe care le-a făcut Isus și care, dacă s-ar fi scris cu de-amănuntul, socotesc că lumea aceasta n-ar cuprinde cărțile ce s-ar fi scris. Amin.

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o lăudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeuul nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeuule, după mare mila Ta,
și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge
fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea
și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc
și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am greșit
și ce este rău înaintea Ta am făcut,
Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale
și biruitor să ieși când te vor judeca.
Că iată întru fărădelegi am fost conceput
și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;
cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.
Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele

și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule

și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta

și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale

și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale

și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,

Dumnezeul mântuirii mele;

bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide

și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;

arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;

inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,

și să se zidească zidurile Ierusalimului.
Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive,
șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de
Dumnezeu, milostive, șterge mulțimea păcatelor
noastre.

Stih, glas 6

Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila
ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge
fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Înviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale Cuviosului părinte Maxim Mărturisitorul, ale sfântului martir Neofit și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: **D**oamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

CANOANELE

Canonul Învierii glasului 8, din Octoih

Canonul Cuviosului părinte Maxim

Mărturisitorul, glas 8, din Minei.

Canonul sfântului martir Neofit, glas 4, din Minei.

Catavasiile Întâmpinării Domnului, glas 3

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 8

Irmos:

Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii și despărțind marea. Și pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Cum nu ne vom mira de Dumnezeirea lui Hristos cea atotputernică, de aceea care din patimi izvorăște tuturor credincioșilor nepătimire și nestricăciune, iar din coasta cea sfântă țâșnește izvor de nemurire și viață veșnică din groapă.

Cât de împodobit s-a arătat acum îngerul femeilor! Căci, purtând strălucite semne ale fireștii curățenii celei fără de materie, dar cu chipul vestind strălucirea învierii, striga: A înviat Domnul!

A Născătoarei

Lucruri minunate s-au grăit despre tine neamurilor, ceea ce ai încăput pe Dumnezeu Cuvântul în pânțece, dar ai rămas curată Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Pentru

aceasta, toți te cinstim pe tine, care după Dumnezeu ești ocrotirea noastră.

Canonul cuviosului

Tot Darul Spiritului cel de Dumnezeu insuflat picură-l întru mine, din limba ta cea curgătoare de miere și dulce, dumnezeiescule Maxime.

Foc arzător te-ai arătat împotriva eresurilor, Fericite; că le-ai topit pe dânsle ca pe o trestie, cu râvna Spiritului.

Părerea cea fără socoteală s-a scornit din alegerea rea-credincioasă, socotind o voie la Hristos, iar cu cuvintele tale Părinte, s-a înfruntat.

Canonul martirului

Cunoscându-te pe tine, Preafericite, că ești odraslă tânără a lui Hristos, odrăslită în livada mucenicilor, și ai înflorit roadele bunei credințe. Neofite te laudăm.

Arătându-te împlinitor cuvintelor celor dumnezeiești, Fericite, din pruncie ai ales înțelepțește partea cea bună, și te-ai făcut îndreptător celor rătăciți.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Dulceața cunoștinței de Dumnezeu, picând din buzele tale cele simțite, de Dumnezeu cugetătorule, ai îndulcit cu cuviință sufletele cele otrăvite de răutatea vrăjmașului.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Născând pe Cel din fire Ziditor, ai îndumnezeit toată ființa pământenilor, pentru aceea cu adevărat te mărturisirăm Născătoare de Dumnezeu Fecioară, dumnezeiască Mireasă.

Cântarea I a Catavasiilor Întâmpinării Domnului, glas 3

Pământul cel roditor de adâncime, uscat l-a trecut oarecând soarele; căci ca un zid s-a încheșat

apa de amândouă părțile, trecând poporul marea pedestru și lui Dumnezeu cu plăcere cântând: să cântăm Domnului, căci cu mărire S-a preamărit.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 8

Irmos:

Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea și ai întemeiat pământul peste ape, întărește-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Pe Adam cel osândit prin gustarea păcatului, mântuitoarea patimă a trupului Tău l-a îndreptat, Hristoase; că însuși Te-ai arătat nebiruit de încercarea morții, Cel ce ești fără de păcat.

Dumnezeul meu Isus a strălucit celor ce ședeau în întuneric și în umbra morții lumina învierii; și, cu Dumnezeirea Sa, legând pe cel tare, a răpit vasele lui.

A Născătoarei

Mai înaltă decât heruvimii și serafimii te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu; că tu singură ai primit pe Dumnezeu Cel neîncăput, în pântecul tău, ceea ce ești fără prihană. Pentru aceasta, pe tine toți credincioșii cu laude te ferim pururea.

Canonul cuviosului

Maxim cel mare, cu adevărat s-a arăta propovăduitor, și mărturisitor credinței celei bune a lui Hristos prin sânge.

Maxime fericite, tu prin sihăstrie te-ai făcut cuvios lui Dumnezeu, cu adevărat lăcaș al filosofiei.

Limba ta preafericite Maxime, a izvorât ca niște râuri dogmele cele credincioase ale lui Hristos, Preaînțelepte.

Canonul martirului

Fiind dat cu totul Cuvântului Celui îndurător, te-a păzit pe tine nebiruit Spiritul cel curat, Prealăudate.

Lăudat-a pe Domnul mulțimea popoarelor celor credincioase, văzând prin tine învierea din morți a maicii tale, Mucenice.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Porumbiță strălucind lumină, te-a chemat pe tine cu glas viu, către căile cele mântuitoare, Neofite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Laudă de mulțumire pururea îți dă ție neamul omenesc Maica lui Dumnezeu; căci a moștenit prin tine nemurirea.

**Cântarea a III-a a Catavasiilor
Întâmpinării Domnului, glas 3**

Întărirea celor ce nădăjduiesc spre Tine, întărește, Doamne, Biserica Ta, pe care ai câștigat-o cu scump Sângele Tău.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Condacul cuviosului, glas 8

Pe râvnitorul Treimii și marele Maxim, cel ce a învățat luminat dumnezeiasca credință, a mări pe Hristos în două firi și în două voiri și lucrări, într-o cântări vrednice credincioșii să-l cinstim, strigând: Bucură-te propovăduitorule al credinței.

Sedealna cuviosului, glas 5

Răbdând izgonire pentru credință, ai izgonit Părinte tot eresul și tăindu-ți-se limba împreună și mâna Maxime, ai luat cunună frumoasă de mărturisire din mâna Făcătorului, Fericite. Pe Care neîncetat roagă-L să se miluiască sufletele noastre.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Sedealna martirului, glas 4

Odrăslind ca o mlădiță tânără în livada pătimitorilor lui Hristos, ai adus lui Hristos roadele dumnezeieștii cunoștințe. Cu care se hrănesc cei ce te cinstesc cu credință, preamărite Neofite viteazule pătimitor. Ci cu rugăciunile tale mântuiește-ne pe noi totdeauna, stând înaintea lui Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Născătoarei, glas 4

După Dumnezeu la acoperământul tău cel dumnezeiesc, năzuind eu smeritul Născătoare de Dumnezeu, mă rog plecându-mă, miluiește-mă Curată, că mi-a împresurat capul păcatele și mă tem Stăpână de iad și mă cutremur. Ci fă rugăciune către Fiul tău, ca să mă scape de acestea, Preacurată.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 8

Irmos:

Tu ești tăria mea, Doamne, Tu, și puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părintești și a noastră sărăcie ai cercetat. Pentru aceasta, cu profetul Avacum strig către Tine: Mărire puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Pe mine, cel ce eram vrăjmaș, Tu m-ai iubit foarte, Tu, prin deșertare minunată, Te-ai coborât

pe pământ, Milostive Mântuitorule, nelepădându-Te de defăimarea micimii mele, și, rămânând în înălțimea măririi Tale celei negrăite, m-ai preamărit pe mine, cel mai înainte lipsit de cinstire.

Cine nu se minunează acum, Stăpâne, văzând moartea nimicită prin patimă, prin Cruce stricăciunea fugărită și prin moarte iadul de bogăție golit? Aceasta este lucrarea minunată a puterii Tale celei dumnezeiești, Cel ce Te-ai răstignit, Iubitorule de oameni.

A Născătoarei

Tu ești lauda credincioșilor, ceea ce ești nenuntită, tu ocrotitoarea, tu scăparea creștinilor, zid de apărare și liman; că duci rugăciunile către Fiul tău, ceea ce ești cu totul tară prihană, și mântuiești din primejdii pe cei ce cu credință și cu dragoste te mărturisesc pe tine, Curată, Născătoare de Dumnezeu.

Canonul cuviosului

Cei de pe pământ te cinstesc și cetele celor cerești se minunează, că pentru dragostea înțelepciunii te-ai arătat Părinte, ca un fără de trup.

Tiranul a fost cumplit, iar răbdarea ta nebiruită. Pentru aceea tu te-ai fericit, iar înrăutățitul acela s-a izgonit.

Pătimit-au împreună cu tine Maxime, cei doi ucenici ai tăi preafERICIȚI, împărtășindu-se cu tine la pătimire. Pentru aceea au luat și daruri întocmai cu tine.

Cu curgerea sângelui tău adăpându-se Biserica lui Hristos, odrăslește dogma cea dată de la părinți din dumnezeiască sămânța ta, Cuvioase.

Canonul martirului

Nevinovăția vieții tale și nespăimântarea cugetului tău văzându-le, multe mulțimi au venit către Dumnezeu Mucenice mărite.

În munte ajungând ai locuit, povătuindu-te
Fericite, de Dumnezeiescul Spirit, și hrănindu-te
de îngeri, te-ai arătat întocmai cu îngerii.

Primind dumnezeieștile legi cele scrise,
vrednicule de minune, te-ai sârguit de le-ai plinit
pe dânsle, supunându-te ostenelilor pătimirii.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cu milostivire ai risipit, și ai dat săracilor
precum ți s-a poruncit, câștigând în locul acestora
cele stătătoare în veci, Fericite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ai născut Născătoare de Dumnezeu pe Cel
mai presus de dumnezei, Care din voia Lui S-a
sărăcit pentru bogăția bunătății, făcându-i-Se milă
de sărăcia noastră.

**Cântarea a IV-a a Catavasiilor
Întâmpinării Domnului, glas 3**

Acoperit-a cerurile bunătatea Ta, Hristoase; că ieșind din chivotul sfințirii Tale, din Maică nepătată, în Biserica măririi Tale arătat-Te-ai ca un Prunc în brațe purtat; și s-au umplut toate de lauda Ta.

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 8

Irmos:

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce ești lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaș pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Îngăduit-ai să fii îmbrăcat în veșmânt mohorât, mai înainte de patima Ta, Mântuitorule, fiind batjocorit, acoperind goliciunea cea de rușine a celui întâi zidit, și să fii pironit gol pe Cruce, Hristoase, dezbrăcându-l pe Adam de îmbrăcămintea omorârii.

Înviind Tu, Hristoase, ființa mea cea căzută iarăși ai zidit-o din țărâna morții și ai făcut-o

neîmbătrânitoare, arătând-o iarăși ca pe un chip împărătesc, strălucind cu lumina nestricăciunii.

A Născătoarei

Îndrăzneală către Fiul tău având, Preacurată, ca o Maică, nu trece cu vederea purtarea de grijă pentru noi cei de un neam, rugămu-ne, că numai pe tine creștinii te punem înaintea izbăvitoare, Milostivă, către Stăpânul.

Canonul cuviosului

Maxim, cel ce a adunat cunoștința celor pământești, și a celor cerești, cu dreptate se numește iubitor de înțelepciune.

Pentru dragostea înțelepciunii celei mai bune, te-ai arătat următor prea-ales lui Hristos, pururea fericite Maxime.

Din mânia tiranului te-ai izgonit Fericite, dar ai aflat pe Isus mângâiere.

Canonul martirului

Făcându-te plin de taine negrăite, vrednicule de minune, ai alergat cu bucurie către nevoințele cele vitejești ale pătimirii, ce erau arătate nespăimântându-te de chinuri, nici de moarte Mucenice Neofite.

Din negrăită purtarea de grijă a Celui ce-ți îndrepta căile, Mărite, venind înger dumnezeiești, te-au tras din munte către nevoie, ca pe alt Moise preamărit la chip cu dumnezeiești lumini.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cuvânt viu având în inimă preafericite Mucenice Neofite, cu gând îndrăzneț strigai către cei ce te goneau. Însumi chemat vin acum, către cei ce mă caută, ca să vă înfruntez deșertăciunea celor ce credeți voi într-înșii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Taina cea dumnezeiască care era ascunsă mai înainte de toți vecii, Fecioară fără prihană, prin tine s-a cunoscut în toată lumea, făcându-Se

Fiul și Cuvântul Lui Dumnezeu trup, și îndumnezeind pe om, Fecioară.

Cântarea a V-a a Catavasiilor Întâmpinării Domnului, glas 3

Când a văzut Isaia, în vedenie, pe Dumnezeu pe scaun preaînalt, de Îngerii măririi înconjurat, a strigat: O, eu, ticălosul! Că am văzut mai înainte pe Domnul întrupat, Lumina cea neînserată, pe Cel ce stăpânește pacea.

Canonul Învierii Cântarea VI, glas 8

Irmos:

Iartă-mi mie, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, și Te rog ridică-mă din adâncul răutăților; căci către Tine am strigat, auzi-mă, Dumnezeul mântuirii mele.

Prin lemnul pomului cu tărie m-a doborât începătorul răutății; dar Tu însuși, Hristoase, fiind răstignit, mai cu tărie l-ai prăvălit prin Cruce, vădindu-l pe el, iar pe cel căzut înviindu-l.

Ieșind Tu din mormânt, ai miluit Sionul, nou făcându-l în locul celui vechi, ca un milostiv, prin sângele Tău cel dumnezeiesc, și acum împărățește într-însul în veci, Hristoase.

A Născătoarei

Să ne mântuim de greșelile cele cumplite, cu rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești fără de prihană, și sa dobândim, Preacurată, dumnezeiasca strălucire a Fiului lui Dumnezeu, Cel întrupat din tine în chip de negrăit.

Canonul cuviosului

Neîncetată rugăciune aduci Domnului, purtătorule de Dumnezeu, ca să mă scape din patimi sufletești și din stricăciunea trupului.

Tot izvorul cel noroios al eresurilor se usucă preafericite Maxime, astupându-se cu puterea limbii tale.

Milostivește-te spre mine însuși Tu, Bunule Hristoase, și izvorăște inimii mele izvor de Dar, prin rugăciunile Cuviosului Tău, Maxim.

Canonul martirului

Înălțându-te pe lemn, Preafericite, te-ai zgâriat fără milă la coaste cu fiare, și cu înfruntări ai sfărâmat inima amăgitorului cea orbită, care îți porunceă să jertfești dumnezeilor, și să te lepezi de Dumnezeu cel nemuritor.

Chinuindu-te și legându-te, Mucenice, de tot ai împiedicat înșelăciunea, și cărările vrăjmașului cele fără de rânduială, le-ai arătat nelucrătoare cu puterea Spiritului. Și ai alergat către Cer, și stai înaintea lui Hristos purtând cunună.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Îndulcitu-te-ai de frumusețile Stăpânului, și te-ai lipit de Dânsul strigând: Cuvinte al lui Dumnezeu, pentru Tine, Care Te-ai jertfit de bunăvoie, eu mă junghii, râvnind arătat cinstitelor și dumnezeieștilor Tale patimi.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Arătat-te-ai scaun prealuminat al Împăratului Ceresc, Fecioară, întru care voind S-a odihnit cu trupul, și ne-a ridicat osteneala noastră cea multă, și a așezat pe om la Scaunul cel Părintesc precum bine a voit.

Cântarea a VI-a a Catavasiilor Întâmpinării Domnului, glas 3

Strigat-a Ție bătrânul, văzând cu ochii mântuirea, care a venit popoarelor de la Dumnezeu: Hristoase, Tu ești Dumnezeul meu.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o

dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Învierii

Înyiind din mormânt, pe cei morți i-ai ridicat și pe Adam l-ai înviat; Eva dănțuiește întru învierea Ta, și marginile lumii prăznuiesc întru scularea Ta cea din morți, mult-Îndurate.

Icos

Împărăția iadului prădând și pe cei morți înviindu-i, îndelung-răbdătorule, pe femeile-mironosițe le-ai întâmpinat, în locul întristării bucurie aducându-le, și apostolilor Tăi le-ai vestit semnele cele de biruință, Mântuitorul meu, Dătătorule de viață, și zidirea ai luminat-o, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta, și lumea se bucură întru învierea Ta cea din morți, mult-Îndurate.

Sinaxar

În această lună, în ziua a douăzeci și una, Duminica XXXI după Cincizecime, amintirea Cuviosului Părintelui nostru Maxim Mărturisitorul și a sfântului martir Neofit.

Pentru ale lor rugăciuni, Doamne, îndură-Te de noi și ne mântuiește pe noi. Amin.

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 8

Irmos:

De coborârea lui Dumnezeu focul s-a rușinat de demult în Babilon. Pentru aceasta, tinerii în cuptor, cu picioare sprintene, ca într-o grădină verde dănțuind, cântau: Binecuvântat este Dumnezeuul părinților noștri.

Deșertarea cea neobișnuită și dumnezeiasca bogăție a sărăciei Tale, Hristoase, i-a spăimântat pe îngerii, văzându-Te pe Tine pironit pe Cruce, ca să mântuiești pe cei ce strigă cu credință: Binecuvântat este Dumnezeuul părinților noștri.

Cu coborârea Ta cea dumnezeiască, de lumină s-au umplut cele de dedesubt și întunericul cel nepătruns de mai înainte, s-a risipit. Pentru aceasta, cei din veac legați au înviat, strigând: Binecuvântat este Dumnezeuul părinților noștri.

A Treimii

Pe Tine, Cel cu adevărat Domn al tuturor și Tată al Fiului celui Unul-Născut, cu dreaptă credință, teologhisind, Te vestim și pe unul Spiritul cel drept știindu-L, Care purcede din Tine, de o ființă și împreună-veșnic.

Canonul cuviosului

O fire, o voire, o lucrare în Treime ai vestit, iar pe Dumnezeu cel întrupat L-ai propovăduit în două firi, în două voci și în două lucrări; Dumnezeuul părinților noștri bine ești cuvântat.

Nu ai propovăduit Părinte două voci într-un Hristos despărțite, cu împotrivire de gând, ci mai ales osebite, după felurime firească; Dumnezeuul părinților noștri bine ești cuvântat.

Tinând dumnezeieștile tale cuvinte, ca pe un stâlp drepte credințe, Părinte, pe Unul din Treime credem în două ființe și în două voiri; Dumnezeuul părinților noștri bine ești cuvântat.

Știind Părinte două lucrări ale lui Dumnezeu Celui întrupat, și învățându-ne de la tine două voiri însăși stăpânitoare, cântăm: Dumnezeuul părinților noștri bine ești cuvântat.

Canonul martirului

Cuptor arzător de viu făcând nelegiuitul, întru acela te-a închis trei zile, dar nicicum nu te-ai aprins Neofite, strigând: Dumnezeuule bine ești cuvântat.

Când stai tu în mijlocul văpăii, Fericite, se glăsuiau cântări minunate, căci roua lui Dumnezeu te răcorea, Mucenice, strigând: Doamne Dumnezeuule bine ești cuvântat.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Lucrul ce s-a făcut la tine, era preamare minune, care spăimânta tot cugetul, căci focul

nicicum nearzându-te pe tine, cugetătorule de Dumnezeu, vărsându-se, a ars pe moștenitorii focului.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Arătatu-te-ai mai aleasă decât îngerii, născând pe Vestitorul sfatului celui mare, Născătoare de Dumnezeu, Curată, Căruia toți strigăm: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Cântarea a VII-a a Catavasiilor Întâmpinării Domnului, glas 3

Pe Tine, Cel ce ai răcorit în foc pe tinerii cei ce Dumnezeu Te-au numit, și în Fecioară nepătată Te-ai sălășluit, Dumnezeu-Cuvântul, Te lăudăm, cântând cu dreaptă credință: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Canonul Învierii
Cântarea VIII, glas 8
Irmos:

De șapte ori nebunește a încins tiranul haldeilor cuptorul pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar, văzându-i pe aceștia mântuiți printr-o putere mai mare, a strigat: Pe Făcătorul și Mântuitorul tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Puterea cea mai presus de Dumnezeire a Dumnezeirii lui Isus, în vremile noastre cu dumnezeiască cuviință a strălucit; că, pentru toți, gustând cu trupul moartea Crucii, a spulberat tăria iadului; pe Care neîncetat tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Cel ce a fost răstignit S-a sculat, cel trufaș a căzut; cel ce era căzut și strivit s-a îndreptat, stricăciunea a fost îndepărtată și nestricăciunea a înflorit, că ce era mort a fost înghițit de viață. Tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L pe Hristos întru toți vecii.

Pe o Dumnezeire întreit luminătoare, o rază care strălucește din o Fire în trei ipostasuri: pe Părintele, Cel fără de început, și pe Cuvântul, Cel de o ființă cu Tatăl, și pe Spiritul, Cel ce împreună împărățește și de o ființă, tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Canonul cuviosului

Iubind cu totul pe Cel ce foarte a iubit neamul omenesc, ți-ai ridicat Crucea și te-ai răstignit cu El, Fericite, cântând: Bine cuvântați toate lucrurile pe Domnul, și-L preaînălțați pe El întru toți vecii.

Înstrăinându-te de toată dulceața cea aducătoare de moarte, Fericite, te-ai făcut pe tine cu totul dumnezeiască oglindă neîntinată, cântând: Binecuvântați făpturile pe Domnul și-L preaînălțați pe El întru toți vecii.

De cruzimea cea cu credință rea a tiranului celui cumplit, nu te-ai spăimântat, ci ai stat ca un turn neclintit și nemișcat al dreptei credințe, strigând: Binecuvântați făpturile pe Domnul, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Primind strălucire purtătoare de viață, de la o Dumnezeire în trei Staturi, te-ai arătat soare celor rătăciți într-un întuneric, cântând: Binecuvântați lucrurile pe Domnul, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Canonul martirului

Cu trup tânăr, și cuminte desăvârșit ai pierdut vicleșugul începătorului de răutate, Preafericite, odrăslind ca un pom preafrumos în curțile Celui ce a răsărit din rădăcina lui Iesei, către Care strigi neîncetat: Preoți binecuvântați, popoare preaînălțați pe Hristos întru toți vecii.

În priveriște s-au rușinat de tine fiarele, purtătorule de chinuri, ca și mai înainte de Daniel cel sfințit, căci te-au cunoscut pe tine mărturisitor patimilor lui Hristos, pe Care mărturisindu-L, ai răbdat chinurile cele nevindecate, strigând: Preoți binecuvântați-L, popoare preaînălțați pe Hristos întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Spirit, Dumnezeu

Leului celui mare, care te cunoștea mai înainte în munte Neofite, aducându-te legat în priveriște, i s-a dat drumul spre chinuirea ta pătimitorule, și cunoscându-te s-a închinat ție cu frică și cu rușine, vărsând și izvoare de lacrimi umilite, cu bună simțire, de Dumnezeu fericite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prunc tânăr ai născut Preacurată pe Cel născut din Tatăl negrăit, mai înainte de toată zidirea. Ci dar roagă-L pe Dânsul să mă înnoiască pe mine cel învechit întru greșeli și să mă mântuiască, ca să strig: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, popoare preaînălțați pe Hristos întru toți vecii.

Cântarea a VIII-a a Catavasiilor Întâmpinării Domnului, glas 3

*Stih: **S**ă lăudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.*

În focul cel mistuitor uniți fiind tinerii, cei ce au fost cei dintâi în cinstirea de Dumnezeu, dar de văpaie nefiind vătămați, cântare dumnezeiască

au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: *Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 4:** Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 5:** Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 6:** Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către*

părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 8

Irmos:

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul și marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor în trup și pânțelele tău s-a făcut mai încăpător decât cerurile. Pentru aceea, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngerești și omenești te mărim.

Cu firea cea dumnezeiască și fără de început unul fiind, Te-ai îndoit cu luarea trupului, întru Tine însuși pe acesta luându-l, Cuvântule al lui Dumnezeu; și, pătimind ca un om, ai rămas afară de patimă, ca un Dumnezeu. Pentru aceasta, pe Tine în două firi, fără despărțire și fără amestecare, Te mărim.

Pe Dumnezeu L-ai numit Tată, după firea cea dumnezeiască, Tu, Cel ce Te-ai făcut cu firea om, coborându-Te împreună cu robii, Preaînalte; dar, înviind din mormânt, ai așezat ca Tată al pământenilor după har pe Cel ce este după fire Dumnezeu și Stăpân; cu Care împreună pe Tine toți Te mărim.

A Născătoarei

Arătatu-te-ai, o, Fecioară, Maică a Iui Dumnezeu, născând mai presus de fire cu trup pe Cuvântul cel bun, pe Cel ce din inima Sa Tatăl L-a izvorât mai înainte de toți vecii, ca un bun; pe Care acum ÎI și înțelegem mai presus decât trupurile, măcar că S-a îmbrăcat în trup.

Canonul cuviosului

Precum sângele lui Abel încă până acum și în veci strigă, așa și dogmele tale cele de Dumnezeu insuflate, cu glas mare propovăduiesc Bisericii lui Hristos, Maxime preafericite și preamare.

Mâna ți s-a tăiat, dar scrie cu deget dumnezeiesc, în inimi credința dreptmăritoare, ca printr-un condei cu cerneală, cu limba cea tăiată, și cu sângele tău cel cinstit.

Se vestește în lume îndrăzneala ta cea dumnezeiască și focul cel din inimă al dragostei celei dumnezeiești, pentru care ai suferit cu osârdie vărsarea sângelui, Cuvioase Maxime.

Stai înaintea Dumnezeiescului Scaun împreună cu mucenicii, cu care te-ai împărtășit de râvna credinței, Părinte, unindu-ne și pe noi cu Stăpânul, și ție făcându-ne următori.

Canonul martirului

Ca un miel ai stat la junghiere, de bunăvoie pus înaintea judecătorilor celor amari, care te omorau Mucenice Neofite, și împungânduți-se coasta cu sulita, ai luat fericit sfârșit, pătimitorule al lui Hristos, viteazule.

Ca o junghiere, ca o jertfă frumoasă, ca o cinstită jertfire, ca un odor Sfântului lăcaș, ca un prinos curat, ca un vițel de mult preț, ca o mlădiță tânără a raiului te-ai adus lui Dumnezeu, Fericite.

Făcutu-te-ai asemenea închipuitor patimilor, Celui ce a pătimit pentru noi din bunătatea Lui și cu potrivirea suliței; cu adevărat te-ai mărit și acum locuiești în ceruri, împodobindu-te cu diadema biruinței și umplându-te de bucurie neschimbată.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Pomenirea ta cea plină de lumină și luminată a patimii tale, Mucenice, a răsărit mai mult decât soarele, luminând cugetele credincioșilor într-o care te rugăm, scapă-ne pe noi de întunericul tuturor patimilor și din primejdii cumplite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce porți ca o linguriță Jăratecul cel ceresc, Mireasă dumnezeiască, arde-mi și acum patimile inimii mele cele uscăcioase și din gheena focului mă scapă, rogu-mă, ca să te măresc pe tine nădejdea credincioșilor, Preacurată.

Cântarea a IX-a a Catavasiilor Întâmpinării Domnului, glas 3

Stih: *Născătoare de Dumnezeu, nădejdea creștinilor, acoperă, apără și păzește pe cei ce nădăjduiesc întru tine.*

În Lege, în umbră și în Scriptură, închipuire vedem noi credincioșii: cel de parte bărbătească, ce deschide pânțele, sfânt lui Dumnezeu este. Deci, pe Cuvântul Cel mai înainte născut, Fiul Tatălui Celui fără de început, Cel întâi-născut din Maică, fără ispită bărbătească, Îl mărim.

Preotul: *Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: *Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a XI a. A Învierii

După dumnezeiasca înviere, de trei ori pe Petru: Iubești-mă? întrebându-l Domnul, l-a pus peste oile sale mai mare păstor; care, văzând pe cel ce-l iubea Isus, mergând după el, a întrebat pe Stăpânul: Dar acesta ce e? De voi vrea, a zis, să rămână acesta, până ce iarăși voi veni, ce-ți este ție, prietene Petre?

A Născătoarei

O înfricoșătoare taină! O, preamărită minune! Prin moarte moartea cu totul s-a pierdut. Deci cine nu te va lăuda, și cine nu se va închina învierii tale, Cuvinte, și Născătoarei de Dumnezeu, celei ce într-o sfințenie cu trup pe tine te-a născut?

Pentru ale cărei rugăciuni, pe toți din gheenă mântuiește-i.

La Stihoavnă (Stihirile laudelor)

Stihirile Laudelor Învierii, glasului 8

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeuule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeuule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Doamne, deși ai stat înaintea divanului, de Pilat fiind judecat, dar nu Te-ai despărțit de scaun, cu Tatăl împreună șezând; și înviind din morți, lumea ai eliberat din robia vrăjmașului, ca un îndurat și de oameni iubitor.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Doamne, armă împotriva diavolului, Crucea Ta ai dat-o nouă; că se îngrozește și se cutremură, nesuferind a privi spre puterea ei; că pe morți i-ai sculat și moartea ai zdrobit-o. Pentru aceasta, ne închinăm îngropării Tale și Învierii.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Doamne, deși Te-au pus iudeii, ca pe un mort, în mormânt, dar ca pe un împărat adormit străjerii Te străjuiau și ca pe o vistierie a vieții, cu pecete Te-au pecetluit. Dar ai înviat și ai dat nesticăciune sufletelor noastre.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Îngerul Tău, Doamne, care a vestit Învierea, pe străjeri i-a înfricoșat, iar femeilor le-a grăit, zicând: Ce căutați pe Cel viu printre cei morți? Înviat-a, Dumnezeu fiind, și lumii viață a dăruit.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Pătimit-ai pe Cruce, Cel ce ești fără patimă cu Dumnezeirea: îngropare de trei zile ai luat, ca să ne mântuiești pe noi din robia vrăjmașului; și, fără de moarte făcându-ne, să ne înviezi pe noi, Hristoase Dumnezeule, prin Învierea Ta, Iubitorule de oameni.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Închinu-mă și măresc, și laud Hristoase învierea Ta cea din mormânt, prin care ne-ai eliberat pe noi din legăturile iadului cele nedezlegate, și ai dăruit lumii ca un Dumnezeu, viață veșnică și mare milă.

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta , nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit.

Mormântul Tău, cel de viață primitor străjuindu-l călătorii de lege cu strajă, l-au pecetluit pe el, iar Tu ca un Dumnezeu fără de moarte și atotputernic ai înviat a treia zi.

Mărturisimă-voi Ție, Doamne cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Mergând Tu în porțile iadului, Doamne, și acelea zdrobindu-le, prădatul așa a strigat: Cine este Acesta, că nu Se osândește întru cele mai dedesubt ale pământului? Ci ca pe un cort a stricat temnița morții. Luatu-L-am pe Acesta ca pe un mort și mă cutremur ca de un Dumnezeu, Atotputernice Mântuitorule, miluiește-ne pe noi.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira XI a Evangheliei, glas 8

Arătându-te învățăceilor tăi, Mântuitorule, după înviere, lui Simon, spre răsplătirea iubirii, i-ai dat pășunea oilor, purtarea de grijă de a le paște încredințându-i-o. Pentru aceasta ai și zis: De mă iubești, Petre, paște mieluseii mei, paște oile mele. Iar el degrabă arătând iubirea, despre celălalt învățăcel a întrebat. Cu ale căror rugăciuni, Hristoase, turma ta păzește-o, de lupii cei ce o pustiesc.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robît, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

Preotul: **Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voire.
Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție, Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus Hristos:

Întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul Părinților
noștri,
și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.

Troparul Învierii, glas 8

Înviat-ai din mormânt și legăturile iadului le-ai rupt; stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din cursele potrivnicului scăpându-i; arătându-Te pe Tine Apostolilor Tăi, i-ai trimis la propovăduire; și prin ei pacea Ta ai dăruit lumii, unule mult-Milostive.

Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur.

Dacă după doxologia mare nu se intră în Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci urmează ecteniile și Apolisul (dezlegarea deplină).

Preotul: **M**iluieste-ne, Dumnezeuule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (**N.**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N.**), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (**N.**) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru autoritățile și

oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserica aceasta, pentru cei ce trudes, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Preotul: **S**ă plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Ziuă toată desăvârșită sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și într-o pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Preotul: Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeuul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

**Apolisul
(Dezlegarea deplină)**

Preotul: Întelegciune.

Poporul: Binecuvântează, Părinte.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeu nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne, îndură-Te spre noi, de 3 ori. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale cuviosului părinte Maxim Mărturisitorul și ale sfântului martir

Neofit a căror pomenire facem, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: **Amin**

Preotul: **P**entru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: **Amin.**